

dog tænkes kombineret med kapitalforbrug. Når en sådan alderdomsforsørgelseskasse etableres i et dansk pengeinstitut omfattende en større kreds af personer og med adgang for alle, og vedtægterne udformes på en sådan måde, at der sikres en deltager en løbende årlig indtægt i hans alderdom, altså fra indtrædelsen af en vis højere alder, og når det yderligere fastsættes, at ydelserne er livsbetingede, således at de bortfalder ved deltagerens død, er ordningen ret nær beslægtet med livrenteordningerne. Man har derfor fundet det rimeligt at foreslå, at de ovenfor nævnte lovbestemmelser skal finde anvendelse også i disse tilfælde. Det fastslås i loven, at den pågældende ordning skal være oprettet i overensstemmelse med vedtægter, godkendt af finansministeren. Heri ligger en sikkerhed for, at de ovenfor nævnte betingelser opfyldes ved udformningen af vedtægterne, og det er også muligt at fastsætte begrænsninger med hensyn til størrelsen af de beløb, som indskydes af deltagerne, hvad enten det drejer sig om indskud een gang for alle eller om løbende bidrag.

Til § 9.

Ved bestemmelsen i § 21 i ligningsloven for skatteåret 1953-54 hjemledes der skatterådene adgang til i visse tilfælde bevillingsmæssigt at indrømme nedsættelse i den skattepligtige indkomst for skatteydere, der i tiden mellem den 1. april 1950 og den 1. december 1952 første gang havde etableret eller overtaget selvstændig erhvervsvirksomhed, hvoraf de stadig var indehavere. Ved de senere ligningslove, senest § 24 i lovebekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 er bestemmelsen tillagt gyldighed også for etableringer m. v., der har fundet sted i tiden indtil 1. november 1955.

Begyndelsestidspunktet for den periode, i hvilken etableringen m. v. skal have fundet sted, har lige siden regelen første gang gennemførtes, været den 1. april 1950. Da formålet med regelen har været at yde støtte i startperioden og de første år derefter, og da denne periode nu må anses for udløbet for personer, der har foretaget etablering m. v. i tidsrummet 1. april 1950—1. april 1951, foreslås det, at begyndelsestidspunktet ændres til 1. april 1951. Tilsvarende forslag var fremsat ved forelæggelsen af forslaget til ligningsloven for skatteåret 1956-57, men der var under forhandlingerne i folketinget flertal for at opretholde den hidtil gældende begyndelsestermin også for skatteåret 1956-57.

Bortset herfra og fra, at man har ændret sluttidspunktet for den periode, i hvilken etableringen m. v. skal have fundet sted, til 1. november 1956,

svarer reglerne i øvrigt til de for skatteåret 1956-57 gældende.

Til § 10.

Efter bestemmelsen skal personer, som har betalt bunden opsparing for skatteårene 1950-51 og 1951-52, kunne få frigivet de indbetalte opsparingsbeløb, såfremt de er berettigede til nedslag efter § 5 i ligningsloven for skatteåret 1956-57 eller — hvis begæring om frigivelse fremsættes efter 1. april 1957 — efter § 4 i nærværende lovforslag.

Den bundne opsparing for skatteåret 1950-51 skal efter lov nr. 453 af 25. november 1950 tilbagebetales inden udgangen af 1958, og den bundne opsparing for skatteåret 1951-52 skal efter lov nr. 266 af 14. juni 1951 udbetales inden udgangen af 1959. Opsparingsbeløbene skal dog frigives ved den opsparingspligtiges død eller konkurs eller ved hans fyldte 70. år, ligesom udlændinge kan opnå frigivelse, når de definitivt forlader landet. Endelig kan finansministeren tillade tilbagebetaling i tilfælde, hvor den opsparingspligtige kan påvise, at de pålignede opsparingsbeløb skal bruges som nødvendig kapital ved start, omlægning, modernisering eller udvidelse af hans erhvervsvirksomhed. Derimod er der ikke hjemmel til at frigive opsparingsbeløb i tilfælde, hvor den opsparingspligtiges forhold i øvrigt måtte tale herfor, f. eks. på grund af indtægtsnedgang som følge af invaliditet, overgang til aldersrente (eller fremover folkepension) el. lign.

I de senere år har skattedepartementet modtaget en lang række andragender, der er begrundet med indtægtsnedgang af de foran nævnte årsager. Disse andragender har måttet afslås på grund af manglende lovhjemmel. Man har — bl. a. under hensyn til, at der kun er ret korte perioder tilbage til opsparingsbeløbenes generelle frigivelse — fundet det rimeligt, at der nu åbnes adgang til frigivelse i en række tilfælde, hvor de opsparingspligtiges erhvervsevne er nedsat. Af praktiske grunde foreslås det, at frigivelse kan ske i alle tilfælde, hvor den opsparingspligtige er berettiget til nedslag i indkomstansættelsen i medfør af ligningslovens § 5 (nærværende lovforslags § 4).

Den bundne opsparing for skatteåret 1950-51 indestår på individuelle konti i pengeinstitutterne, og det er tanken, at de opsparingspligtige skal kunne hæve beløbene mod forevisning af attest fra skattemyndighederne. For så vidt angår den bundne opsparing for skatteåret 1951-52, for hvilken opsparingsbeviser er udstedt af staten, er det hensigten, at tilbagebetaling skal ske gennem kommunerne.

Det er umuligt på forhånd at beregne, hvor store